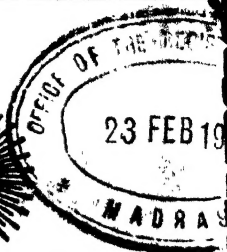

నాచికపంపు గ్రంథమాల 2.

శ్రీ జగద్గురువు—అవతారము.

చిట్టమూరు రామయ్య, బి. ఏ. యల్. టి.

గ్రంథకర్త.

1501/
10246

శ్రీయుత బచ్చ నాగభూషణరావుగారి

ధనసహాయము వల్ల

ముద్రింపబడినది.

44

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ, ౧౯౨౨.

వెల. అ. 2.

బం

శ్రీజగద్గురువు ఆవాహనము.

శ్లో. జగద్గురో ధర్మనేతః మహాశ్వేత్వస్థిసంఘగః
 భూయోధరామవతర యతస్సత్వాం నిరీక్ష తే॥
 సర్వాక్ జనాంశ్చ త్రాయస్వ త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః
 బ్రూహివాచం శాంతిమయీం కలహాఘ వినాశినీం
 ప్రబ్రూహిసాభాత్యవాచం ఐక్యప్రత్యయకారినీం
 జనేషు యుధ్యమానేషు జాతిశో వర్ణశఃపృథక్ | క్రైః
 అగచ్ఛసుప్రీతిబలేనయుక్తోఅగచ్ఛయుక్తో విభవేనశ
 త్రాయస్వ లోకం భవదాగమేచ్ఛం
 స్మృణాం సురాణాంచ గురుర్యతోసి॥

(1) జగద్గురో; (2) ధర్మనేతః - మతములన్నింటికి ప్రభువా! (3) మహాశ్వేత్వస్థిసంఘగః - గొప్పనిడులగు బుఱులసంఘమున అధిపతి! (4) భూయః - తిరిగి, (5) యతస్సత్వాం నిరీక్ష తే - మీ రాకక్ష నిక్షిప్తించుచుండునట్టి (6) ధరావవతర - భూమియందు అవతరించుడు; (7) త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః - మీదర్శనమునకలహముండెడు; (8) సర్వాక్ జనాంశ్చ - సమస్తజనాంగములను, (9) త్రాయస్వ - రక్షింపుడు. (10) కలహాఘవినాశినీం - కలహములను లేకుండచేయుగ్గు. (11) శాంతిమయీం వాచం బ్రూహి - శాంతిరూపముగు వాక్యమును బోధింపుడు. (12) జనేషు యుధ్యమానేషు - పృథక్ - జాతివర్ణభేదములచేత కలహించుచుండెడు ప్రజలలో, (13) ఐక్యప్రత్యయకారినీం - ఐక్యభాత్యమును పృథ్విచేయగల, (14) ష్టభ్రాతృవాచం ప్రబ్రూహి - పాదభ్రాతృమును వెల్లడిచేయవాక్యమును బోధింపుడు. (15) అగచ్ఛసుప్రీతిబలేనయుక్తో - అర్చించి క్రేమభావముయొక్క బలముతోగూడన వాడు

నై, దయచేయుడు, (16) ఆగచ్ఛ యుక్తోవిభవేనశక్తేః = తమ మహావైభవశక్తితోగూడినవాడనై దయచేయుడు, (17) నృణాంసురాణాంచగుర్యతోసి = సరులకును దేవతలకును మహాగురువగు హేమహాప్రభో! (18) భవదాగమేచ్ఛం = తమరాక్షసై యెదురుచూచుచుండు, (19) లోకం త్రాయస్య = లోకమును రక్షించుడు.

జగద్గురువు నవతారము.

దివ్యజ్ఞానసమాదమున కగ్రాసనాధిపతియై లోకోపకారతత్పరయయి, నిక్కాలమున లోకమునందలి యజ్ఞానమును దొలగించి పరతత్వజ్ఞానమును వెదజల్లఁజేయుింబగల్గు శ్రమపడుచు నీ దేశమాదేశమనక భూమండలమంతయు సంచారముచేయుచు, సుపన్యాసములంజేయుచు లోకోపకారరూపనుగు భగవత్కైంకర్యము నొనర్చుచుండునట్టి అనిబేసెంటులమ్మగారు సమీపకాలమున లోకానుగ్రహార్థము జగద్గురువు లవతరింపబోవుచున్నారనియును, లోకులూ మహానుభావుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులు కావలయుననిన తమతమ భావముల శుద్ధముగఁ జేసికొనవలయుననియు, పరిశుద్ధమనస్కులై దోషదర్శన బుద్ధిని విడచినంగాని మానవులు మహానీయలయందలి మహిమంజూడ శక్తులు గారనియును దాదాపుఁ పది సంవత్సరములుగ లోకమున బాహుళ్యముగఁ జాటించుచున్నారు.

లోకములోఁ బెక్కిండు ఆమాటను వినినమాత్రముననే తమతమ శుద్ధాంతఃకరణములకది సమంజస

ముగజూపట్ట దానియందు దృఢమగు సమ్మతముగల వారై యాపుణ్యమునకు బాత్రులుగాఁ బ్రయత్నమునేయుచున్నవారు. ఐనను మఱికోదలు అట్టివారైనను సమ్మతము కుదగిన కారణములంజూపినంగాని సమ్మతములక సంశయించుచున్నవారు. అట్టివారు కారణములంజెలియ గోరుటయు యుక్తమే. ఏలయన వారువారు తమబుద్ధికి యుక్తయుక్తమనితోచి హృదయమునకు దృఢమగు సమ్మతము తనంతన పుట్టవలెను గాని యేవిషయమునుగాని గ్రుడ్డివానివలె సమ్మతము శ్రేయస్సుకానేరదు. భగవంతుడిచ్చిన బుద్ధిని ప్రతిమానపుడును వినియోగించవలయును గాని దానికిఁబ్రచారములేక యుండఁజేయరాదు. గాన ఈసమ్మతమునకుఁ గారణములెవ్వయో యిందుక సూచించిన బాగుగనుండునని యాయమృగారు చెప్పినవిషయములననుసరించి యీవ్యాసము వ్రాయఁబూనితిని.

ఇందుసూచించిన విషయములను జదువరులు కొంచెము శ్రద్ధతో నిష్పక్షపాతముగ మనోవికారములకు లోనుగాక విచారించి యిందలి సారమెంతమట్టుకు దమకు సరియనితోచునో అంతమాత్రము గ్రహింతురుగాక.

● ఇట్టినమ్మకమునకు మూలము మూడు తెలుగులుగనున్నది.

(1) ప్రస్తుతపు బ్రపంచస్థితినిబట్టి యట్టిమహానీయునిరాక యవసరముగ నున్నది.

(2) భూమండలమున నిక్కాలమున, గొన్నిమా

ర్వులు కలుగుచున్నవి. ఆమార్పులను బట్టి భూత సమీ-
పకాలములోనే యట్టియవతారము నిరీక్షింప, దగియు
న్నదని స్పష్టమగుచున్నది.

(3) లోకములో బ్రస్తుతమున బ్రబలియుండు
మతముల నవలంబించు వార లందఱిలో నేదేశమున
జూచినను అట్టిరాకను నిరీక్షించుచుండుట గానవచ్చును.

ఈమూడు విషయములను గొంచెమువిస్తరించి
వ్రాసెదను. అయినను మొట్ట మొదట నొకవిషయము దీ
నికాధారముగ నంగీకరింపవలెను. ఈవిషయము కేవల ప్ర
కృతివాదులగు నాస్తికులకొఱకుద్దేశింపబడినదిగాదు. ఇం
దియగోచరములగు విషయములకంటె వేరుతత్త్వమొ
కటియున్నదని యంగీకరించని వారలకు జగద్గురువునవతా
రమును గురించిన ప్రస్తావనయే విరుద్ధముగదా! అతీంద్రి
యతత్త్వ మొకటియున్నదనియును, ఈ ప్రపంచ చక్రము
నుద్రిష్టించు లోకవ్యాపారము నడుపుటయందు మానవుల
కంటె సాధ్యమై యమానుషశక్తి గలవారున్నారనియును
సమ్మవారలకీవిషయముయోచింపఁతగినదికాని కేవలనాస్తి
కవాదులగుఁగాదు.

ఆధునికులగు ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు మతము తొడి
యగోచరములగు ప్రకృతి సముదాయములుగాక యంత
కంటె సూక్ష్మములగు తత్త్వములున్నదని యహహించ
వలసివట్టుచున్నదిని చెప్పుచున్నారు.

నేదేశమునందుగాని దేవతమునందుగాని నొ

ష్టయత్సాహాయ్యపుట్టి యాత్మత్సాహాయన గొప్పగొప్ప
కార్యము అద్యమింపబూనుకొన నాసమయముల నా
యద్యమముల నెఱ వేర్పఁగలమహాపురుషులుద్భవిండు
చుండుట ప్రపంచచరిత్రమువలన స్పష్టమగుచున్నది.

మానవకోటిచరిత్రమంతయుఁ బరికించిమూడ న
య్యది సదీప్రవాహమువలె నొక్కరీతినిబోవుటకు మూ
ఱుగసముద్రతరంగములవలె హెచ్చుచుఁ నగ్గుచుఁ జక్ర
గతివలె పైకిని క్రిందికిని దిరుగుచున్నట్లు తెలియనచ్చుచు
న్నది.

లోకపరిపాలనమునకు ఎంతశక్తి మంతులైనను
మనుష్యమాత్రులగు చక్రవర్తులు, రాజులు, నామంత్రు
లు, వారిమంత్రులు, మాత్రముగాక వారలందరినిచదరం
గపుఁ బీటపై బలమును నడుపునట్లు నడుపుమహనీయు
లగు దేవతలు దేవసములగు మన్వాదులగు మహనీయు
లున్నవారనుట తున్నిమతముల వారును అంగీకరించువిష
యము. ఆయామతములందట్టి మహాపురుషులకు పేరులు
వేఱువేఱుగనుండినను, అట్టివాఁడున్నారని మాత్రము అంద
రకు సంగీకారమే. కొన్నిమత గ్రంథములయందు వారిని
దేవతలని చెప్పదురు. మఱికొన్ని మతముల వారట్టివారి
నే “ఏంజెల్స్, ఆర్కేంజెల్స్, ” అనియు చెప్పును వారిని
దేవదూతలని సంస్కృతగ్రంథముల భాషాంతరికరింతురు.
వీరుగాక యార్యమత గ్రంథములయందు ఋషులనియు,
జీవన్ముక్తులనియు, దేవర్షులనియు, ఆధికారికపురుషులని

యును బిలువఁబడు మహాపురుషులున్నవారని స్పష్టముగ నిరూపింపఁబడియున్నది. వారెవ్వరనగా పూర్వకల్పముల యందుఁగాని, పూర్వమన్వంతరముల యందుఁగాని మఱి యు నీమన్వంతరమున నే యాదియందుఁగాని అస్మ దాదులవలె సంసారమున వర్తించుచుండియుఁ బరిపూర్ణానుభవ జన్యజ్ఞానముగలవారై సంసారసముద్రమును దరించి ముక్తులై బ్రహ్మనందానుభవమున నీశ్వరస్వరూపులయ్యును, మనవంటిచామర జనోద్ధారణమునకై యీకల్పముననో యీమన్వంతరముననో శరీరధారులైగాని, యీమన్వంతరముననే పరిపూర్ణులయ్యును, జీవన్ముక్తులుగ లోకోపకారమునకై శరీరములను విడువక యోగబలముచే దేహధారులుగ వర్తించునట్టి మహానుభావులేవారు.

అట్టిమహాత్ముల నుద్దేశించియేగదా శ్రీశంకర భగవత్పదాచార్యులవారు,

“శాంతామహంతో నివసంతిసంతో

వసంతవల్లోకహితంచరంతః|

తీర్ణాస్త్వయంభీమభవార్ణవంజనా

నహతునా-న్యైనపితౌరయంతః॥

(వివేక చూడామణి).

అనివ్రాసియున్నారు.

వీరలే హిందూమతగ్రంథములయందుఁ జేర్కొనఁబడియుండు మన్వాదులు, ఋషులు, మహర్షులు, దేవర్షులు లోన గావారు.

శ్లో॥ మన్వంతరేషు భగవన్ యథామన్వాదయస్త్విమే!
యస్మిన్ కర్మణీయేయేన నియుక్తాతద్వదస్వమే॥

శ్రీశుకః॥ మనవోమనుషుతాశ్చమునయశ్చమహీపతే
ఇంద్రాసురగణాశ్చైవ సర్వేపురుషశాసనాః

(శ్రీమద్భాగవతము).

శాక్యమునిచే నుద్ధరింపబడి యిక్కాలమున
చీనా, జపాన్, టిబెత్తు, సింహళము, బర్మా మొదలగు
దేశములం బ్రసిద్ధిగాంచియుండు బుద్ధమతి గ్రంథముల
యందు బుద్ధులనియును, భవిష్యద్బుద్ధులగు బోధిసత్తు
లనియును మఱియును బెక్కునామములచేఁ బరిఁగువాని
ను వీరలే. వీరలందఱును దేవతలు, మన్వాదులగు ఋషు
లు, మహర్షులు, బుద్ధులు, బోధిసత్తులు, సామాన్యము
గ నిక్కాలమున మనుష్యులతో బహిరంగముగఁగలిసి
మెలసి సంచరింపకపోయినను “మాదృశాంగ్రామ్యబుద్ధీ
నాంబోధాయ” అనునట్లు మనవంటియజ్ఞులకును, అల్ప
జ్ఞులకును జ్ఞానబోధచేయుటకై యదృశ్యులై సంచరించుచు
హృదయ కవాటములయొద్దకాచియుండి కామశ్రోధతో
భమోహమదమాత్సర్యములు, అహంకార మమకార
ములులోనగు గట్టిగడియలను గొంచెమువదలించి హృద
యకవాటము నెపుడు సడలింతురాయని కనిపెట్టియుండి స
మయముదొరకగనే హృదయమునఁ బ్రవేశించి హృదయ
మున స్థిరముగనాటియుండు కామములను దొలగించి
యందుదట్టముగనిండియుండు సజ్జానాంధకారమును బో

గొట్టిజ్జానదీపమును తెలిగింతురు. అట్టివారలు కేవలజ్ఞాన
ల్యాజ్జానమును బోధింపబడుటకున్న వారుగాని యైహికవిష
యములగు లౌకిక వ్యవహారములలోఁ బ్రవేశించు వారు
కారనుకొనరాదు.

మనదేశమునఁ బ్రసిద్ధములగు పురాణేతిహాసము
లంబరీణిలించిచూడఁ బూర్వకాలమున దేవతలును మహ
ర్షులును, నారదాది దేవతలును, బలుమారురాజసభలకే
ఁగించి రాజులను శుశిలస్రస్త్రింబులడుగుచో రాజకీయవిష
యములను ప్రజాక్షేమమును, లోకమున ధర్మరక్షణవిష
యములను, యుద్ధములు మొదలగు ప్రజాక్షోభములు
లేక ప్రజలు సుఖింబుండుటయు, నీమొదలగు లౌకిక విష
యములను విచారించి పోవుచుండుట విశేషముగ నున్న
దిగదా! ఇక్కాలమున సామాన్య జనుల మనోభావము
లఁ జూచినను, దుష్టరములగు కష్టములు ఎదురగుచున్న
యవి. ఇంత మాటే వారలు కేవల విషయాసక్తులయి
స్వప్రయోజన పరులై యుండుటంబట్టి యట్టిమహానీయాలు
పూర్వమువలె మనబోటి సామాన్యజనులతో బహిరంగ
ముగ మెలగుపుణ్యము మనకులేక పోయిననుటకు సంశయ
ములేదు. ఐనను, బహిరంగముగ సంచరించక పోయినను
లోకసంరక్షణవ్యాపారమును వారు వదలికొనిరనుటకు
ఆస్పదములేదు. మనమందఱుమట్టివారుండుటను సమ్మిసను
నమ్మక పోయినను, వారియనుగ్రహమును కోరినను కోర
కపోయినను, మన యంతరంగదృష్టి కామక్రోధాహంకా

రమమకారములగు పొరలచేఁగిప్పఁబడి, మదాంధులమై సర్వశక్తులమన్నభ్రాంతితో వర్తించినను అపారదయాస ముద్రులగు నామహాత్ములు తిల్లిబిడ్డలను రక్షించునట్లును గురువు శిష్యులను మన్నించిరక్షించురీతిని దముతోమన లను శ్రమక్రమమున స్వధర్మమును నడపుచు, మనయ హంకారాదులచే లోకమునఁగలుగునైహికత్యముల నవ రించుచు లోకవ్యవహారముల నడపుచునేయున్నవారు. అట్టిమహానీయులలో నొక్కొక్కఁడు అప్పుడప్పుడు లోక మున నవతరించి కీర్తిచూపించిలోకమున కపారముగు మే లుచేసి యులిరింతురు. అంతకుండు విశేషసందర్భముల లో ధర్మసంస్థాపనమునకై భగవంతుడుతానేయవలెఁగి చునని శ్రీగీతాశాస్త్రమునందు నొక్కవక్కాడఁచియు న్నారుగదా!

ఇంతట నీవిషయమును విరిమించి వ్యాసముయొ క్క ముఖ్య విషయమును నాలోచింతుము.

ప్రథమమున లోకముయొక్క ప్రస్తుతపు సవనర మునుగూర్చి యోచింపదగు.

ప్రపంచమున నిప్పటిస్థితి నాలోచింపగా, మతివిష యములందుఁగాని, ప్రకృతిశాస్త్రవిషయములలోగాని, మ టియు రాజకీయవ్యవహారములలోగాని, సాంఘికములగు కట్టుబాట్ల విషయములలోగాని, అర్థశాస్త్రవిషయములో గాని, మఱియేవిషయమునఁ జూచినను, దుస్తరములగు కష్టములు ఎదురగుచున్నయవి. ఇంతవఱకుండిన పద్ధతుల

న్నియు, నిక్కాలమునకు సరిపడకయు, ఇప్పటి కష్టముల నివారించుటకు సాధ్యముకాకయు జనులు దిక్కుదోచక యున్నవారు. క్రొత్తక్రొత్తమార్గములైనను అవలంబింప వలయును. లేదా, మానవకోటికభివృద్ధి ఇంతటితో నిలు నవలసియుండును. మానవకోటికభివృద్ధి యింతటితో నిలుచుననుటయసంగతము. అట్లుకానిచో క్రొత్త పద్ధతుల నవలంబించవలయును. ఇప్పటివఱకు మతవిషయముల లోనేమి, అర్థశాస్త్ర ప్రకృతిశాస్త్ర విచారములలోనేమి, సాంఘికములగు నేర్పాటులలోనేమి, యత్యున్నతవిషయములను సాధించిన పద్ధతులు ఇప్పుడు తుదముట్ట నిప్పు యోజనములై యున్నయవి. క్రొత్తమార్గములుదోచక పూర్వపు యేర్పాటులు ప్రయోజనపడక పురోవృద్ధి యుపాయములు దరికట్టియున్నవి.

అందుమొదట మతవిషయములధి జూతము. అనాదిగా మనదేశమునందు ప్రబలియుండిన యాచారములు చాలమట్లు కనాదరణపాత్రములైనవి. మధ్యకాలము లో కేవలస్రకృతి వాదములు బలిసియుండెనుగదా! జనులకు బుద్ధికౌశలము వృద్ధికానుకాను స్రుతియాచారమునకును హేతువుల వెదకుట సాధారణమయ్యెను. బుద్ధి సూక్ష్మము కాగాకాగా తామవలంబించునాచారములకు సరియైనకారణములు గనబడనియెడల శ్రద్ధాఘ్రువులును, విచారపరులునగు వారలకుసైతము పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధిగాక తప్పదుగదా! ఇట్టిసమయ

మున పాశ్చాత్యులవలన గ్రహించబడిన ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము నాస్తికవాదమునే సూచించుటచే క్రమక్రమమున పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధియై ననునది. పాశ్చాత్యుల విద్యాపద్ధతులతో స్పర్శయైనను లేని వారినిచూడవారు పూర్వాచారములకు మూలములగు యధార్థతత్త్వముల నించుకొనెను. శైలిసికొనజాలక కేవలబ్రాహ్మచారములే ముఖ్యములను తలంపుగలిగి సుష్మాచారశరాయణులగుటంబట్టియు నూతన పద్ధతుల నవలంబించువారల మనోభావముల నెరిగి వారలను విద్యాయములదీర్చుటకు శక్తిలేక వారల మనోభావముల విచారింపించి నిరాకరించుటచేతను పూర్వాచార తత్పరులకును, ఆధునిక సవనాగరుకులకును వికనుత్యములేక దినదినమునకు వివాదాశములు హెచ్చుచున్నవి.

ఇందుకు దృష్టాంతము. వర్ణాశ్రమ ధర్మముల ప్రస్తుతస్థితి యెట్లున్నదో చూతము. వర్ణధర్మముల యందు విశేషసంకరమైయున్నది. కలియుగము ౫౦౦౦ సంవత్సరములు నిండగా వర్ణసంకర మగునని యందరును చెప్పుచున్నారు గాని వర్ణసంకర మన నేమియో స్పష్టముగ తెలిసికొనునట్లు కానరాదు. వర్ణసంకర మనగా దృష్టిదోషమును పాటింపక కలసి భోజనాదులు చేయుటయని సామాన్యముగ తలచుచున్నారు. యధార్థముగ వర్ణసంకరమన్న సంతకంబై లోతుకు దిగి చూడవలయును. అగ్రజన్మలని పిలుచుకొనువారియందు బ్రాహ్మణధర్మముల

గు శమము, దమము, ఖాంతి, ఆర్భవము, సమతీ, సత్వ
త లోనగు ధర్మములు క్షీణించి, విషయాసక్తి ఇంద్రియ
లోలత్వము, స్వార్థపరత్వము, అముష్మిక విమతముల
కంటె నైహికవిషయముల యుండెక్కుడు ఆసక్తియును,
క్షుత్రియులయందు ఓజస్సు శేజస్సు ధృతి దామ్యము,
యుద్ధములయందు ఔన్నత్యాపక పోరు ధైర్యసాహస
ములులేక అధికారమునందు ద్రవ్యమునందు భోగము
లయందెచ్చ హెచ్చుటయు నైశ్వ్ర సూద్ర గర్భముల
జనించినవారిలో కొందరియందైనను శమదమాదులు గన
బడుటయే నిజమైన వర్ణసంకరము. ఎన్నడు అగ్రజన్మము
తమకు స్వభావములుగ నుండడిగు ధర్మములనుండిచ్చుతు
న్నారో, అట్టివారి కుటుంబములయందు, పరిశుద్ధులైన జీవు
లు జన్మించుట దుర్లభము, కావున యోగ్యులును పరిశు
ద్ధులు నగు జీవులు వర్ణాంతరములలో యోగ్యులును,
భక్తులును, ఇంద్రియనిగ్రహములుగలవారు నగువారి గర్భ
ముల జనింతురు. దేశాంతరముల మతాంతరులలోను
జనింతురు. అప్పుడు బాహ్యజన్మమునకు సరియయిన
గుణధర్మములు లేకపోవుటయే వర్ణసంకరము. అట్టివర్ణ
సంకరముకలుగగా, యథార్థముగ పూర్వకాలమునందు
వలె అనోన్య ఆనుకూల్య ప్రవర్తనము దుర్లభము. ప్రవ
ర్తనమునందు, అంతరంగ పరిశుద్ధ్యమునందు ఏలాటి భే
దములు లేకపోయినను జన్మమున మాత్రము విభ్రుల
మని గౌరవము కోరినచో గౌరవము దక్కదుగదా! కా

వుననే బ్రాహ్మణులకును బ్రాహ్మణేతరులకును వైషమ్యములు కలిగి అట్టి అంతఃకలహములవలన దేశము షీణదశకువచ్చునట్లు తటస్థించినది. వీరలయందు అన్యోన్య వైషమ్యములను పోగొట్టిపోవర భావమును అభివృద్ధి చేయుగల శక్తి మంతులెవరును గానరారు. ఇట్టి విషయముల సనాతన ముఖ్యధర్మములకు విరుద్ధములేకయే కాలోచితసంఘసంస్కరణమవశ్యమని యుట్టి సాంస్కరణమున కైనైదుత్పించు భార్గికులను కులభ్రష్టులనియును మతద్వేషులనియు పూర్వాచారపరాయణులు, దూషించుచువీరులు కేవలస్వార్థపరులై బ్రాహ్మణేతరులను తలయెత్తెడు తమయధికారమును నాగించుకొనువారలని వాటిలు దూషించుచు ఉండిన కాలమున పీతాధిపతులు, ఆచార్యులు లోనగునారు ఇవి విషయములయందు జోక్యము పుచ్చుకొనకయే తమకార్యములూ చేత్తనై సంతమట్టుకు జనుపుకొనుచున్నవారు. ఇట్టి సిద్ధికి అంత్యములేదా? భారతసూతకువచ్చియుండు ప్రస్తుతదుర్దశసంబట్టి మహనీయులగు లోక పాలకి బృందమునకు సేరుణరాదా? అట్టి ఋషి ఘోషమునుండి మహనీయులకి సేరు అవలించి యీ దుర్మార్గచర్తమును తిరుగుచేయుదా యని యొదిరో భర్తలు పలనదిగచుదురా? వామనోనుభవములు తెలుసును వినరా? అట్టివారు కరుణి విద్రవంధమును ఉద్ధరించుట కింతకంటె సమయము వేరుగలదా!

ఇదియునుంగాక జాతికసంహారములు విశేషముగ మారి యున్నయవి. స్వనిత్యమువాదదేశస్థులుగాను.

శ్రీ చక్రవర్తి గారు వేలకొలది మైళ్ల దూరముననుండు ఇంగ్లాండు ద్వీపవాసులు. రాజకీయ విషయములను నిర్వహించుటకును, రాజాజ్ఞలను నెరవేర్చుటకును, విద్యాభ్యాసమునకును, దేశాభిమానులగు సత్పురుషులు దేశాంతరగమనము చేయవలసియేయున్నది. నౌకాయాత్రలు చేయక తప్పదు. ఇంగ్లీషువారి సామ్రాజ్యమునకంతయు ముఖ్యరాజధానియై శ్రీ చక్రవర్తి గారి నివాసస్థానమగు లండన్ పురమునందు హిందూ దేశ ప్రభుత్వమునకు మూలస్థానమగు “ఇండియాకొన్సిల్” అనుసభయును, మతియుమనదేశమున చెన్నపురి, కలకత్తా, బొంబాయి మొదలగు పట్టణములయందుండు హైకోర్టులను ఉత్కృష్ట న్యాయస్థానములకుండు నధికమైన “ప్రివికౌన్సిల్” న్యాయస్థానమును, మతియు నీ సామ్రాజ్యమునకంతటికిని ముఖ్యచట్ట నిర్మాణసభయగు పార్లమెంటు సభయును ఉన్నవిగదా! ఆసభలలో కార్యనిర్వాహమునకును, ఉత్కృష్ట దేశాభిమానులును, ఉదారచరితులును, సత్యధర్మపరాయణులునగు హిందూ దేశవాసులను, రాజప్రతినిధులుగ శ్రీ చక్రవర్తి గారు నియమించుచుండ, నట్టియుద్యోగములను భరించి మాతృభూమియగు మనదేశమునకు అపారమగు మేలుచేయుటకును, భారతఖండమునకును, తద్దేశవాసులకును గౌరవము సంపాదించుటకును, హిందువులలో నుత్తములగువారు, నౌకాయాత్రచేసి దేశాంతరగమనము చేయవలసియేయున్నదిగదా! ఇట్టిసందర్భములకు దగినట్లు దేశాంతర

గమనమునకు వలయు సేర్పాట్లుచేసి, దేశభిమానముతో దేశక్షేమముకొఱకు శ్రమవ్యయములకోర్చి దేశాంతరము నకుపోయి తిరిగివచ్చినవారలను గౌరవ పాత్రులుగ భావించి స్వాగతమిచ్చుటకు బదులుగ వారలయందు దోషారోపణముచేసి కులభ్రష్టులుగ నెంచుట కృతిఘ్నతాదోషమును వడికట్టుకొనుట యేగదా! మఱియునిదేశముననుండు రాజకీయోద్యోగములలో గొప్పవియగు స్థానములఁ గొన్నింటికి, ఇంగ్లండుదేశమునకుఁబోయి యచ్చటి విద్యాలయములలోఁజదివి యచ్చట సర్వకళాశాలఁ పరీక్షలందేరి యాచిరుదుల వహించివచ్చిన వారలనే నియమించుట బ్రభువాఙ్మగనున్నది. ఆ గౌరవమునుపొంది యూపదవి నుండి దేశమునకు మేలుచేయవలయుననిన దేశాంతరగమనమును నిరాకరించుటకు వలనులేక యున్నదిగదా! ఇది యునుంగాక దేశాంతరములనుండి జనులు చేరికొలది మన దేశమునకువచ్చి యిచ్చట మంచివిషయములనుజూచి గ్రహించి యావిషయములను దమతమదేశములకుఁగొని పోయి తమదేశస్థిని వృద్ధిచేసికొని క్షేమము పడయుచుండ మనదేశస్థులు పరదేశములకుఁబోవుటగాని యాదేశములయందలి క్రొత్తవియముల నేర్చుకొని మనదేశమునకుఁ గొనివచ్చి దేశభివృద్ధికొరకుపాటుబడుటగాని దురాచారమని తలచుట దేశక్షేమమునకు గొప్ప ప్రతిబంధముగదా!

ఇట్టిసందర్భములు ప్రాప్తించియుండ సందర్భానుసారముగ మహాజనులుచేరి కాలానుగుణ్యముగ నాచార

వ్యవహారములందు దగిన మార్పులు సమకూర్చుట కవ
కాళము మనదేశమునఁగానరాదు. ఎవలైననట్టియుద్యమ
మును పూనుకొనినను, వారితోనేకీభవించి పనిచేయువార
రుదు. కొందఱుచేరి పనిచేయఁబూనినను వారిని మహాజను
లు దూరుటయేగానవచ్చుచున్నదిగాని యా యుద్యమము
ను గొనసాగనిచ్చునట్లుగానము. మతగురువులగు వారీవిష
యములను యోచించుట లేదుగదా! చెవులవేసికొనుట
కైనను సమ్మతించుటలేదు. మతములయొక్కయు, మతాధి
పతులయొక్కయు, అధికారిముపైతము పూర్వమునందు
సాగినట్లుసాగుటయునులేదు. ఎవ్విధముననైనను, తమయొ
క్కయు తమపరివారములయొక్కయు యోగక్షేమముల
ను యోచించుటయు తమపరిధివమునుకాపాడుకొనుట
యు ముఖ్యదేశములుగ, కాలోచితముగ “నోరులను
నొప్పించక తానొప్పిక తప్పించుక” నంచించుచున్నవారు.
ఒకరితోకొకరి సంబంధములేక “ఎవరికి వా రేయమునాతీరే”
అనుస్థితికివచ్చి సాంఘికములగునేర్పాట్లు నిర్మూలములై
యున్నయవి. మహాజనుల సభయన నదియెట్టిదో యిప్పుడే
రుగము. మహాజనుల యభిప్రాయమన్ననో అదినున్నయే.
పండితులపరిషత్తులను జూచెదమన్ననో, విచారిము నివా
దనుయి, అది సమీక్షవాక్యములై, సమీక్ష జగితములై
న్యాయస్థానములలో వివాదములు సాధనములు కానలసి
నట్లుగుచున్నది గాని యధార్థతత్వనిరూపణయెట్టిదో ఆప
రిషత్తులలో కానరాదు. ఎవలెన్ని దుస్వీకృతులసవలంబి

చినను వారినాక్షేపించు ధైర్యమెవరికినిలేదు. ఇట్టి యబం
దరస్థితియందు ద్రోవచూపి, సంఘమును సరియైన మార్గ
మునవలంబింపజేసి, కడతేర్చుటకు, అమానుషప్రజ్ఞగలిగి,
సర్వజ్ఞులగు మహానుభావులవలెరించి యామహానుభావుని
శక్తిచే నెద్దియేనొక త్రోవగల్పించినచో సంఘము
బాగుపడునేమోగాని లేనిచో నీప్రస్తుతపు దుస్థితిని నివా
రించుట కవకాశములేదని దృఢముగఁజెప్పవచ్చును.

ఇట్టిదురవస్థ మనహిందూ దేశమునమాత్రము
గాదు. పశ్చిమ దేశములన్నింటియందును మఱియొకవిధ
ముగవ్యాపించియున్నది. ఇంగ్లండు, అమెరికా ఆఫ్రికా
యాలోనగు దేశములన్నింటియందు సంఘస్థితి యంతకం
టెను చిందరవందరయియున్నది. చదువరులును బుద్ధి
శాలులునగువారు మతవిషయములలో పరతత్త్వమును
చక్కగఁ దెలిసికొనవలయునను నాశగలవారైరి. మత
బోధకులన్ననో జనులమనస్సులలో సంశయములే పుట్ట
రాదు, వారు పరిప్రశ్నలుచేయరాదు, మతగురులేమి
చెప్పిన దానిని బదులుచెప్పక సమ్మవలెను, అంతియ
చాలును. వేరువిచార మక్కరలేదని బోధించుటకారం
భించిరి. బాహ్యకర్మములకు దగిన యంతరార్థముల
బోధింపజాలరైరి. ఇవ్విధమున మతగురువులకును విద్యా
వంతులగు నితరజనులకును వివాదాంశములు పెక్కులు
కాగావీరలలోమతాభిమానమునశింప నారంభమాయెను.

మఱియు కొద్దిమంది జనులచేతిలో ద్రవ్యమంత
యుచేరి వారుమాత్రము కోటీశ్వరులగుటయు, సామాన్య

జనులు జెక్కండ్రు “దినములు మూడింటికి పూటలు రెండు” అనునట్లు చెప్పరాని బీదరికముతో బాధపడుచుండుటయు, అట్లు బాధపడుచుండు దరిద్రులకు విద్య నేర్పుటకుగాని సదాచారములను సత్ప్రవర్తనమును బోధించుటకుగాని యేర్పాటు చేయుటకు ఏలులేకయుండుటయు, అట్టివారు మహాఘోరమగు వృత్తివలంబించుచు, బాగుపడుట కవకాశము శుద్ధముగ లేకయుండుటయు, మఱియు దరిద్రులగు కూలివాండ్రందరు ఏకీభవించి సమితికట్ట పలుమాటు పనులజేయమని తిరుగఁబడ దేశమున కమితములగు బాధలఁ గలుగఁజేయుటయు కడపట ప్రభుత్వమువారు తమ సైన్యములను వారిపై దిప్పి వారిని స్వాధీనముచేసికొని వారిచే బనులఁ జేయించుటయు, ఈ యబందరస్థితిని సవరించుట కాయాదేశములయందలి యధికారుల కెంతటివానికిని దిక్కుదోచక నేమి యేర్పాటులుచేసినను తాత్కాలికములేగాని స్థిరములైన యేర్పాట్లుచేయుట సాధ్యముగాక యుండుటయు, ఇట్టి బాధలు మరలి మరలి సంవత్సరమునకు రెండు మూడు పర్యాయములు తలస్థించుటయు ఇవియన్నియుఁజూడ సామాన్యులైన మానవనూత్రులకు సవరింప నసాధ్యములగు సందర్భములున్నవనియును, ఇట్టి సందర్భములలో దగిన త్రోవఁజూపుటకు మహనీయుఁడైవచ్చిన ననతరించినంగాని సాధ్యముగాదనియును చెప్పకతీరదు.

ఇదియట్లుండ ఐరోపాఖండములో ప్రబలియుండి యిప్పుడే ముగిసిన యుద్ధము జనుల కందరకు గొప్పవిష

యములను బుద్ధిగోచరములుగ చేసియున్నది. యుద్ధము నందు ప్రవేశించియుండిన జనాంగములు మాత్రము గాక ప్రపంచమంతయు బహువిధసప్తకప్తములకు పాల్పడెను గదా! ఒకరు తప్పతోవను ప్రవర్తించినను జనులందరు దానిఫలము ననుభవించవలసియుండుట స్పష్టమగుచున్నది. స్వప్రయోజనపరత్వము స్వలాభాపేక్షయే జనులయందును జనాంగములయందును ముఖ్యభావముగ నుండుట చేతనే గదా యిట్టి యుద్ధములు కలుగుచున్నవి. అందువలననే గదా బహుకాలశోధనసాధ్యమైన ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానమంతయు జనసౌఖ్యమునకును పురోవృద్ధికిని ఉపయోగించుటకు మారుగ జనక్షయమునకై వినయోగింప బడునట్లేర్పడినది. యుద్ధమునిలిచి దాదాపుపదునైదుమాసములైనను ఇప్పటికిని రాష్ట్రములయందు శాంతికుదరలేదు. పూర్వపు భావములు పద్ధతులు నిష్ప్రయోజనములైనవి. క్రొత్త భావములు పద్ధతులు ప్రారంభించి స్థాపించుటకు శక్తి సామర్థ్యములు గల వారు కానరాదు. ఒక్కభావము మాత్రము నిలిచినది. మానవకోటియంతయు నొక్కట టుంబమువలె నెంచవలసియున్నది. యుద్ధాంతమున జనాంగముల కన్నింటికిని దృఢముగ నేర్పడిన భావమది యొక్కటియే. అందరు జనులును, జనాంగములును సోదరభావముతో ప్రవర్తించినం గాని యొక్కరును సుఖపడజాలరని యెరింగిరి. అందుకొఱకై యేగదా “ప్రపంచరాష్ట్ర సమితి” యేర్పడినది. ఇకముందు జనులయందు వల్లె జనాంగముల యందును రాష్ట్రముల యందును వివాదము

లు గలిగి నపుడు మధ్యవర్తుల ద్వారా వివాదములను దీర్చికొను నేర్పాట్లు చేయవలయునే గాని కలహములకును యుద్ధములకును చొరరాదను నిశ్చయము అందరకును కొంతవరకు మనస్సునకు దోచినది. అయినను ఆభావమును కార్యరూపమున లోకమున స్థాపించుటకు వలయు శక్తిసామర్థ్యములు ఎవరియందును కానరాలేదు. మరియును ఎక్కడచూచినను ఇంత వరకు ప్రత్యక్ష పిరోధుల ని యెంచుచుండిన వివిధ మత స్థులయందును సౌభ్రాతృ న్యాయము వ్యాపించుచున్నయది. ఇదియును భావికాల నూతనధర్మ సూచకము కదా! భరతఖండమున నివసించుచుండు మహమ్మదీయసోదరులు హిందువులకు ప్రీతియొనర్చుటకై తమ పండుగలయందు గోవధ చేయుటమాన వలయునని మహమ్మదీయ మహాజనసభయందు ఏకవాక్యముగ తీర్మానించుటపై చెప్పిన సౌభ్రాతృ భావము వ్యాపించుచున్నదనుటకు మంచిదృష్టాంతము. ఇట్టిమార్పులు ప్రపంచమున నచ్చటచ్చట యంకురించుచుండ అట్టి భవిష్యత్కాల ధర్మములను తనయందు మూర్తిభవించి తన ప్రవర్తనము చేతను బోధించుజ్ఞానము వలనను రాబోవు వారలకు తోచినచూపుమహానీయుడు, లోకమున నవతరించి ప్రపంచమునకు సాయము చేయు సమయము ఆసన్నమైయున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంకొక విషయము. అన్ని దేశములయందును అన్ని మతముల వారును శీఘ్రకాలములో మహానుభావుడు వ తరించ బోవుచున్నాడని యెదురుచూచుచున్నారు.

కైస్తవులలో అనేకులు వారి మతస్థాపకుడగు క్రైస్తుని
రిగి అవతరించు సమయ మని వారి “ద్వితీయ ఆగమస
ము”ను నిరీక్షించుచున్నారు. మహమ్మదీయులలో పెక్కం
ప్ర “ఇమాం మహమ్మద్” అను పెద్దలు శీఘ్రమున నె యవత
రించునని నమ్మినిరీక్షించుచున్నారు. మన ఆంధ్ర దేశము
నను వీరభోగ ననంతరాయము అను మహానాయుడు భూ
లోకమున అవతరించునను వార్త కొన్ని సంవత్సరములు
గ ప్రబలియేయున్నది. ఇట్లు అన్ని దేశములయందును అన్ని
మతముల వారియందును అట్టి యవతారమును నిరీక్షిం
చుట కానవచ్చుచుండుటయే అట్టి శుభోదయమును
ముందుగ సూచించుచున్నది. అట్టి నిరీక్షణము మహా
త్ములనంకల్పమునే తెల్పుచున్నదనుటకు సందియములేదు.

ఇంతియకాదు. పరలత్త్వవిషయమన్ననో, దానిని
స్వానుభవముతో బోధించువారుదుగనున్నవారు. ఎచ్చ
టజూచినను శబ్దజాలమును వితర్కించుటయు శబ్దప్రమా
ణమునుమాత్రమే యాధారముగ గొనుటయు గలదు.
యోగాభ్యాసాదుల వలన యథార్థత్వము చెలుసుకొ
నిన వారపురూపమగుచున్నారు. ఒకరిద్దరు స్వానుభవజ్ఞా
నముగలవారు బయటవచ్చి చెప్పబూనినను వారలను వి
శ్వసించువారు లేకపోవుటయేగాక వారలనుదూషించి వా
రలయందు దోషదర్శనముచేయువారును వారల నెవ్విధ
ముననయినను లోకనిండకు బొల్పుచునట్లుచేయుచున్నించు
వారును పెక్కండ్రయిరి. మనదేశస్తులలో గొండలు, అట్టి
జ్ఞానము హిందువులకు అందును బ్రాహ్మణులకుం దప్ప

బ్రాహ్మణేతరులగు హిందువులకుగాని హిందువులకంటె ని
తరులకుగాని గలుగ సాధ్యమేలేదని యభిప్రాయము గల
వారలయి శమదమాదిగుణ సంపన్నులును, అపారథక్తి
శోభితులును లోకోపకార పరాయణులును, పరిపూర్ణవై
రాగ్యసంపన్నులునగు బ్రాహ్మణేతరులు హిందువులందుగా
ని తదితరులయందుగాని కానవచ్చినను అట్టివారు పరిపూ
ర్ణభగవదనుగ్రహమునకు బాత్రులై యథార్థతత్వజ్ఞానము
నుస్వానుభవముచే పొందియున్నను అట్టివారు విశ్వసనీయు
లుగారనియును వాచివలననితరులు జ్ఞానముపొందరాదని
యును లోకమున బహిరంగముగ ముచ్చటించుచు, సకల
స్మృతులును, పురాణములును, అంత్యజునియొద్దనుండికూడ
పరతత్వజ్ఞానమును గ్రహించదగునని ఘోషించుచుండ
నావాక్యములు గ్రాహ్యములు కావని నిరాకరించువారే
ఇక్కలమున నుపదేష్టలగుచున్నారు. ఐనను కేవలబాహ్య
కర్మములతోద్యుష్టి బొందక వానియంతరార్థమును యథా
ర్థతత్వజ్ఞానమును తెలిసికొనవలయుననునాశ దినదినము
నకుమానవులయందు హెచ్చుచు నేయున్నది. అట్టియాశను
తీర్చు వారు అరుదుగ నుండుటచే జనుల మనోభీష్టములీ
డేక ఆకలిగొని యన్నమడుగ వారలకన్నము పెట్టువారు
లేనట్లు జనులమానసములు కొంతల పాటు చెందుచున్నవి.
ఇవ్విషయమునను జనులమనస్సులను రంజింపచేయుతత్వ
వేత్త యొకమహానీయుండవలెంచి సం గాని లోకమునకు
బురోవృద్ధియొనగూడదనిచెప్పవలసియున్నది.

ఇట్లుండ లోకసంరక్షణ తత్పరులై సర్వజ్ఞులును,

తత్త్వదర్శులును, మహాదయాసముద్రులునగు మహానీయులు, జిజ్ఞాసువులగు శిష్యులు దొరకుదురాయని కాచియుండి యట్టివాఁడొకడు దొరికినను వాని యజ్ఞానతమస్సును దొలగించి జ్ఞానదీపమును వెలిగింప వేచియుండు మహానుభావులు, ఈ ప్రపంచ మిట్టిస్థితిని తత్తరపడుచుండ వారి కటాక్షవీక్షణ మీదిక్కు సారంపక యుపేక్ష చేయుదురా! పరుల యజ్ఞానమును దొలగించుట వారికి నైజమగుగుణముగదా. ఇతరుల శ్రమమును దొలగించుట వారిస్వభావముగదా! లోకమంతయు నీరీతిని దిక్కులేని శ్రీవలె మొరలిడుచుండ భగవంతునియొక్కగాని భగవత్సములగు మహానీయులయొక్కగాని యనుగ్రహము ప్రపంచముపై ప్రవహింపక యుండునా? పూర్వయుగముల యందు భూదేవి బ్రహ్మయొద్దకుఁబోయి మొఱపెట్టుకొనగా బ్రహ్మదిదేవతలందఱు, మహావిష్ణువునొద్దికో మహాదేవునియొద్దికో పోయి మొఱలిడగా భగవంతుడగు మహావిష్ణువో మహాదేవునో అవతరించి లోకదుఃఖమును బాపెనని మనము పురాణేతిహాస గ్రంథములలో చదువు అభ్యాసములకిదియే అర్థముగదా? భూలోకమునందలి ప్రజలందఱు ప్రస్తుతపుస్థితిలోఁ దమకుఁ బురోవృద్ధి పూర్ణము దోచక, దిక్కుతెలియక శ్రమపడుచు ఏ మహానీయుఁడువచ్చి మన కష్టములందీర్చునాయని యజ్ఞులు సాచుచుండుట, భూదేవి భగవంతునికడకేగి మొఱలిడుటకాదా! అట్టిమొఱమానవుల హృదయములయందు బయలుదేరగా సర్వభూత హృదయాంతర్యామియగు

నీశ్వరుడామొఱవిని లోకమున దాశే యవతరించియో
ఈశ్వరసములగుముక్తులలో నొకటి నవతరింపజేసియో
లోకక్షోభమును మాన్పకుండునా!

. ఎన్నివిషయముల నాలోచించినను ప్రస్తుతకాలము
లోకముననొక యమానుషుడగు మహాసీయుడవతరిం
చఁదగిన సమయముగ నున్నదనియును, అంతటి పుణ్య
కాలనూసన్నమై యున్నదనియును, అట్టిరాక నిరీక్షించ
వలసి యున్నదనియును స్పష్టమగుచున్నది.

కావున పారమార్థికబుద్ధిగల వారందరు తాము
ప్రతిదినమును ఆమహాప్రభుపురాకకై ప్రార్థించుచు, తమ
చిత్తములను శుద్ధిచేసికొని, వారికర్పణముగ భూతసేవ
సేయుచు అందఁ యమనస్సుపలను పక్ష్యరచుటకు యత్నించ
వలెను. మహాప్రభుపురాకల నిరీక్షించు శుద్ధాంతః కరణ
ముగల భక్తులు హెచ్చును హెచ్చును అంత శీఘ్రముగ
లోకమునకీ మహాపుణ్యము సమకూరును. అట్టి పుణ్యో
దయమునకై యెల్లరును పాటుపడుదురుగాక. మహాను
భావుని అనుగ్రహము లోకమునకు శీఘ్రములో వ్యక్తమగు
గాక. అందరును ప్రథమపుటలో సూచించిన విధముగ ఆమ
హాప్రభువును దినదినమును ధ్యానింతురుగాక.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

అర్థ ప్రతి.

—•••••—

క్రమ.	పేజీ	అర్థము	అర్థము
౧౧	౧	గిలుగుదీనో	గిలుగుదీనో
”	౨	గిలుగుదీనో	గిలుగుదీనో
౧౨	౩	ఉన్నదన	ఉన్నదన
”	౪	ఇచ్చగించు	ఇచ్చగించు
౧౩	౫	ఉయ్యోగ	ఉయ్యోగ
౧౪	౬	సూర్యుని	సూర్యుని
౧౫	౭	యేర్పరచు	యేర్పరచు
౧౬	౮	గుంటూరుగుంటి	గుంటూరుగుంటి

నందును, దేశాంతరములయందు జీసస్ క్రీస్తు, మహమ్మదు లొనగువారును లొకమునవేలసి తమతమ శిష్యులచే నిప్పటికిని, పూజింపబడుచున్నారనిదా! ఇప్పుడును అట్లే మహాపురుషుడొకడు అవతరింపమయ మాసన్నమైయున్నది.

అట్లువారి యొగమనమునకై లొకమును సిద్ధముచేయుట ముఖ్యము. జనుల మనస్సులు యెంత శీఘ్రకాలములో పక్వమగునో అంత శీఘ్రముగ వారు లొకమున నవతరింతురు. వారు ప్రస్థితముగ లొకమున పనిచేయబూనునమయమున వారి ననుగమించి భక్తి శ్రద్ధలతోపనిచేయువారు పెక్కుండ్రు కావలయును. కనుక జనుల భేదభావములను, కేవలస్వార్థపరత్వములను, తగ్గించి అన్యోన్యప్రేమ పెద్దలయందు భక్తి సర్వత్ర సోదర భావమును అభివృద్ధిచేయవలెను. భక్తులు సాధువులు అన్ని దేశములయందును పెక్కుండ్రునిశ్చలభక్తితోపనిచేయుటకుబానిసం గాని ఆ మహాపురుషుడవతరించుట సాధ్యముకాదు. పూర్వమున భూభారమెక్కువయినపుడెల్ల, నాభూమిమును దగ్గించవలెనని భూదేవి బ్రహ్మయొద్ద మొనపెట్టుకొనగా భగవంతుడు అవతరించుచు డైనని పురాణములు ఘోషించుచున్నవి. ప్రపంచమున జనసామూహము కేవలస్వార్థపరులై, ధర్మము క్షీణించి అధర్మము మోచియు స్వప్రయోజనమునకై యన్యుల హితమును భంగముచేయు వారై రాక్షసులని భర్తృహరి వచించియున్నాడు. ఇదియే భూభారము అధికమగుట. భక్తిప్రేమలు వృద్ధిచేయుటయే అమృతహనీయుని రాక్షస ప్రపంచమును సిద్ధముచేయుట. ఆపనిచేయుటకే యీ “తారకసంఘము” అను సమాజము సాపింపబడినది.

సమాపకాలములో నొక మహాపురుషుడు లొకమున నవతరింపబోవునని నమ్మువారందఱు ఈసమాజముగ నేర్పడియున్నారు. ఆ సమాజమునకు “మహాపురుష సేవాసమాజము” అని పేరీడబడినది, అన్ని భాషయందీసమాజము “అర్ధరు-ఆఫ్-ది-స్టార్-ఇన్-ది-ఈస్ట్” అని పిలువబడుచున్నది. ఈసమాజమున అన్ని దేశములవారును, అన్ని జాతులవారును అన్ని మతములవారును సభ్యులుగనున్నారు. ఇందుదివ్యజ్ఞాన సమాజసభ్యులు, పెక్కుండ్రున్నను ఆ సమాజమునకు చేరనివారింట్ల అనేకులున్నారు. కావున సీసమాజము దివ్యజ్ఞానసమాజశాఖ కాదని

శివప్రసాద తేలిసికొనవలయును.

ఈ సమావేశము 1911 సం. జూలై 1 తేదీన సాధించబడినది.

ఆంధ్రదేశ నాకకసంఘమువారు “తాకకసందేశము” అను పేరుతో శివప్రసాద మాసపత్రికను ప్రచురించుచున్నారు.

ఈ సమావేశపుర్వము స్వయంధియుగ నోవ్వకొనవలసిన సిద్ధాంతము లిప్పించలేదు. సమీపకాలమున శ్రీబంగారువు ఆవతరింపబోవుచున్నాడనిపించుముగ్ధులతో సామాజికతలందఱు ఒప్పకొనుపించుము.

ఆవతరింపబోవు మహనీయుడగు శ్రీ శ్రీ బంగారువు ఒక దేశ భావాలకు మంత్రముగను ఒకజాతి లేక పాఠమువారికి మాత్రముగాని కాదు. కావున నా రేకావమున వచ్చినను ఏకగ్రీవమును ధరించినను, ఏ మతియువారి గర్భమున జరించినను ఆ బాహ్యులగు జాతి, వర్ణ, సుతి, కయో, లింగములను ప్రాముఖ్యముగ నెంచిన వారి బోధించు జ్ఞానమును వారి ప్రచారనమునబట్టియే వారిని గుర్తించవలయును.

కావున తాకకసంఘమునకు శ్రేయస్సును కోరువా నందరను, తాకకము సాధరింపగలుగు చిహ్నముని యుపతాప శుభవా ర్థము పినగా వారి పృథ్వీయునులు ఉద్ధరించి జ్ఞాన పుష్కల్యవయమున కెక్కుచుపోయెను, ఆ చిహ్నముని బిడ్డలగు సమస్తమానవుల నేరచేయటద్వారా సాధనపేషకు యోగ్యత సంపాదించుకొను ఉత్సాహముగలవారై తమ సొదల పృథ్వీయులయందు నాగిస్సడే యావిర్భవించియున్నట్లు తేలిసికొని జ్ఞానివారు ప్రవర్తనపడగమార్గమున ప్రవర్తించుటకు స్వభావముల వారి కిచ్చించి పెక్కుభంగుల ప్రయత్నించుదుగాక!

నీ పాదకవల నేకయో, నీ పాదార్చకులతోడి నెయ్యమును, నితాం నాపానభూతికయయును, తాపసమందార నాకు దయచేయుగదే.

ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు సలహాలకొఱకుగాని దక్షిణాస్తు నమూనాకొఱకుగాని యీ క్రింది విలాసమునకు ప్రాసాదించవలసినది.

ఎ. యక. గా జ నో పా ల అ య్యం గా రు,
అనిసెంటు యింజనీయరు,
బెజవాడ.

10344

